

אקש"ן, הנאשם ברצח קסטנר, על חינוכו במכ"א, קשריו עם הש.ב. ועברו הצבאי באווירת הרג כל הזמן!

בארץ אינם צריכים להרשות זאת. הוא אמר שצריך לדפוק את קסטנר.

★ ★ ★

"פחדתי מזרניצקי"

כדי להסביר מדוע טוב, לדבריו, את הש.ב., סיפר אקש"ן כיצד חי את חייו לאט לאט בתורה המורכבת ביותר מועדון סולם. מסיפורו מצטיירת תמונה עגומה ביותר, מוכרת היטב מסיפורי הריוגול של כל מדינה ומדינה, כיצד פרובוקאטור וסוכן חשאי רוצה לעזוב את תפקידו המאוס, אך חושש לעשות זאת מפחד חקירותיו. **אקש"ן**: ... במשך כל הזמן חתתי להרגיש יותר ויותר לא טוב בגלל העבודה שאני עושה. התיידדתי עם האנשים בחוג סולם והכרתי באמצעותם אנשים ב-

לדברי אקש"ן, צריך לדפוק את קסטנר, הוא התכוון לפעולה שאקש"ן ביצע אותה לבסוף בעצמו.

אקש"ן: את השם ד"ר קסטנר אני מכיר מהעיתונות. קודם זה לא עניין אותי, אך בשלבים האחרונים (של המשפט) התחלתי להתעניין. בסוף, זה התגבש להצעה. קודם דובר על מעילות ואחרי כן על פעילות תכליתית. לאט לאט זה הצטמצם לנשק, ורק בסוף קפץ השם קסטנר.

השם של קסטנר עלה אחרי מיבצע סיני. חזרתי מן המיבצע, מאוחר מאחרים. חזרתי אחרי פינזי אל-עריש ונשארתי עוד כחודש בבסיס. זה היה חודש שלי לפני ההתנקשות. כשחזרתי, הרגשתי מאד לא טוב.

הייתי בטוח שדופקים אותי באופן מכוון, ושאתי נמצא ברשימה השחורה, כדי לעשות לי צרות ולהכאיב לי. החזיקו אותי במח-

כסופן של עדויות התביעה, כמשפט שלושת הנאשמים ברצח ד"ר ישראל קסטנר, הכריז הסניגור מקס קריצמן: "במקום גבוה כירושלים ישנו הסכם שתמורת עדותו בשבועה של אקש"ן, הוא יקבל חנינה אחרי כמה שנים." עורך-הדין טל, סניגורו של אקש"ן, הכחיש את האשמה.

השבוע עמד אקש"ן עצמו על דוכן העדים בהגיע תורו, נשבע "להגיד את האמת, את כל האמת ואת האמת כולה." בעדותו גילה טפחים מפתיעים ומדהימים נוספים על פרשת חייו, עבודתו בש.ב. ופעולתו כחוגי "סולם". בעמודים אלה מפרסם "העולם הזה" קטעים מעדותו הארוכה של זאב אקש"ן, משלים בכך את וידויו האישי ("העולם הזה" 1049), בו גילה הנאשם ברצח, כיצד הגיע לש.ב.

גם את השוד בתחנת הדלק. שאלתי אותם: "למה?" והם אמרו שזה "כדי לחזק את מעמדי".

בענין הפעולה על הגבול הם אמרו לי: "תעשה, אך תמסור דו"ח על כל התקדמות." שאלתי בכנות אם יאפשרו לי לבצע את הפעולה. רק לאחר שהיה ברור שלא נבצע את הפעולה, אמר לי שלמה ("אסריס") שלא היו נותנים לי לעשות את הדבר "בין כה".

★ ★ ★

"הייתי בדעה שצריך להרוג"

הרגעים המועזעים ביותר במשפט הרצח, היו אלה בהם סיפר אקש"ן על חלקו במבצע סיני. אפילו השופט טים, שהתרגלו בשנות עבודתם הרבות לסיפורי-אימים, האזינו בחדרה לוידויו המחודש של הנאשם הניצב לפניו על דוכן העדים. אקש"ן סיפר כי הרג אנשים רבים בסיוני ללא כל צורך, וכי עשה זאת מתוך "צורך פנימי". לשאלותיו של עורך-הדין הניגמו, הודה אקש"ן כי תוך כדי מערכת סיני נתקף בכעין התקפת אמוק, השתולל במשך יום שלם, ירה בתוך אוהל מלא חיילים ישראלים.

אקש"ן: ... יש לי כאכזריות יוצאת דופן. תמיד חשבתי שאני מבצע סיני. זכרונותי בוגד בי (מאז) לעיתים קרובות. יש לי גם רגש בחילה. אני ער בלילות. זה התחיל מלפני מבצע סיני. בעזה ניסיתי לערוק כדי לעבור לקו הראשון של ה"חזית". הייתי חפזי יום ביחידה החדשה. לפי מנות הסיגירות גילו אותי.

בהיותי בקו השני, במבצע סיני, הרגתי חיילים מהאויב לא מעט. היתה אחירה כללית של "פנטזיה" ואם לא היתה אכזריות, לא הייתי הורג (שלא לצורך).

הרג (בין השני) לא היה תמיד צורך צבאי מובהק, אך זה היה צורך שלי. הייתי בדעה שצריך להרוג וכל מי שנפל לידי, הרגתי אותו. לא יכולתי שלא לעשות את זה. הייתי באחירה של הרג כל הזמן... הרגתי הרגשתי הרגשתי "צייקאגו". ריינו כל הזמן ביום ובלילה בערבים ובכלבים.

★ ★ ★

"עקבו אחרי כל הזמן"

אין ספק שמבצע סיני היה מפנה רציני בחייו של זאב אקש"ן. הוא שם ברצח קסטנר חזר מן המבצע, כשהוא מלא תאוות-הרג והתפרקות רגשות, אותן לא יכול היה לספק אחרי שחזר מסיני.

עבודתו בש.ב. ופעולתו בחוגי ה"חזרת הש.ב." הקים ("מחזרת אל" יאשווילי" על הירקון ו"מחזרת-פתח תקווה") סיפחו בו את תסביד ה"רוד" פה. בכל פעולה שנעשתה כלפיו ב"צבא, החל רואה קיפוח. הוא היה בטוח שעוקבים אחריו (אך לא אל מקום הרצח), וכי שמו נמצא ב"רשימת השחורה".

כל מה שהיה מתפרש בעיניו, לפני סיני, כשיחה חופשית — ראה לו עתה כקרי-פעולה למיבצע. הוא היה בטוח שמנסים (בו האמין כמי ש"מסוגל להוציא לבריקאדות טורי טוקים ורכב ממונע"), מתכוון לפעול ל"חזרת ממשות", וכשמנסים אחר-

בנשק, והוא אמר לי שיש לו אקדח בבית. ביקשתי לראותו.

מעל לחדרו היה עוד חדר קטן. הוא טיפס והביא לי מיני חפצים בתוך גרביים. פתח את דלת החדר) ונראה שם מחסן נשק. התפעלתי מזה. היו שם אקדח וכדורים וחלקי מוקשים. בדקתי את האקדח. הוא היה משומן ובמצב טוב.

הגענו לידי הבנה שכל אחד יספר לשני את כל הידוע לו. היום היו קוראים להסכם הזה: מחתרת... זה (זרניצקי וסיפוריו) נראה לי לא-נורמאלי ומסוכן. הוא דיבר נגד המדינה ונגד המפלגה, בצורה ארסית. הוא נתן לי לקרוא כל מיני הדפסות ו"סטנליים". הלכתי בבוקר למטה המשטרה...

★ ★ ★

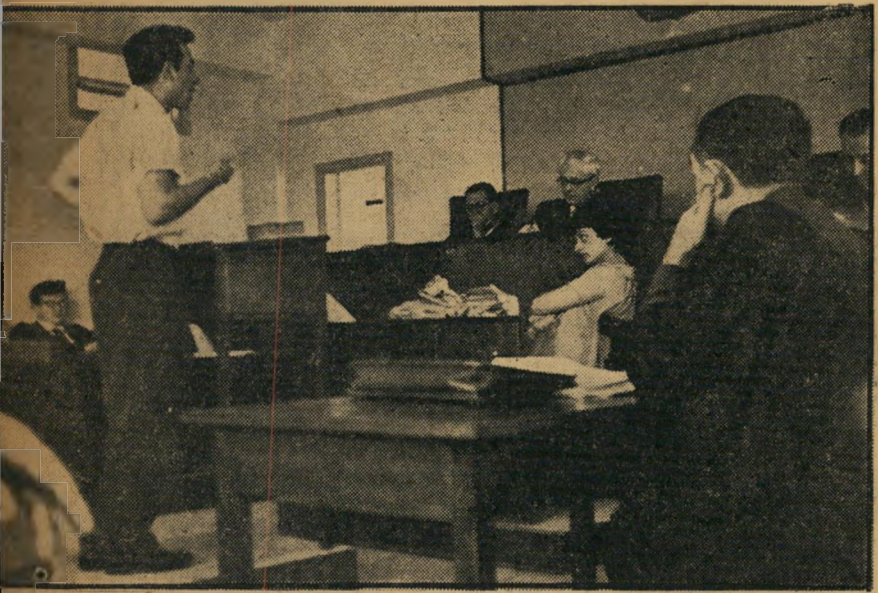
"באתי בהצעה לבצע פשעים"

אנשי הש.ב. לא הסתפקו בידעות. הם דרשו מאקש"ן לדווח על פעולות, או ליזום פעולות כשאינן כאלה. אקש"ן טוען שלא ידע כי יהיה שותף לעבירה, אם ישתתף בה. הוא מספר על שורה של פשעים חמורים, בארץ ומחוצה לה, שרצו לבצע אנשי "מחזרת הגינה", אשר אליאשווילי הקים אותה. אקש"ן, ככל שאר חברי מחזרת זו, עבד אז בשירות הש.ב. הוא דיווח על הפעולות העומדות ל"התבצע. לאקש"ן הובטח, לדבריו, שלא יאסר לעולם, אפילו אם יעבור עבירה.

אקש"ן: כשהלכתי למשטרה עשיתי זאת מפני שחשבתי שזאת חובתי. שנאתי את האנשים שהלכתי למסור עליהם למשטרה. ראיתי בהם את שונאי העם. חשבתי שאני עושה את הפעולה הטובה ביותר בהיביל הארץ. לפני שעברתי את התמורה ל"אידאולוגיה (בהתאם לעצמתי כי דבק ב"רעיונות סולם) חשבתי לעזור למשטרה לחסל את התנועה היהודית (סולם).

... את המילה פרובוקציה למדינת רב בחודשים האחרונים. להפתעתי נתגלה לי שמה שאני עושה, זו פרובוקציה. בתקופה שהייתי נאשם לש.ב. (ולמשטרה) מסרתי למשטרה גירסה כדי למצוא חן בעיניהם. למשטרה אמרתי שבאתי בהצעה לבצע פשעים ואחרי כן, שכעניין יבוצע ויאסרו את כולם (את כל אנשי סולם). הייתי בטוח שלא יאסרוני. בעצם, קיבלתי הבטחה כזו. לא ידעתי או שזו פרובוקציה. אני לא יזמתי תוכנית. אני תרמתי את תרומתי מבחינת התכנון ומבחינת עצם המעשה... הרעיון שלי היה שיתפשו אנשי מחזרת כאנשי מחזרת. לא ידעתי שיש הפרדה בין המשטרה לבין המשפט. חשבתי שהקצין יכול לסדר את הזכרים כך, שהדבר לא יגיע לשיפוט.

... להציע פעולות (כמחזרת) אבל אפשר להגיד שעודדתי פעולות. זה עניין אותי מבחינת עצם הדברים. תקרא לזה "כייף" אם אתה רוצה. היתה לי תוכנית לעבור את הגבול ולדבר פוק כמה ערבים. לזה היה דרוש נשק. קנינו מפות ועשינו סיור. דיווחתי לש.ב. הם עודדו אותי ונתנו לי יד חופשית, אך זה לא נראה לי חלק. גם לשוד בפתח-תקנה (שוד בקופת קולי-נוע, שתוכנון עליידי אליאשווילי והמחזרת שהקים) הם (הש.ב.) חשבו שלא להפריע.

הנאשם מעיד בשבועה. במשך שבוע שלם ניצב זאב אקש"ן על דוכן העדים, ענה לשאלות פרקליטו, התובעת ושני הסניגורים האחרים. בשלושת הימים הראשונים של עדותו נראה אקש"ן מאושה ועליו כרגיל, אך ביומים האחרונים נשבר תחת לחץ חקירתו של הסניגור מקס קריצמן. "עליידי זה שאני אומר את האמת שאני נשבע עליה, אני מוריד מעצמי את כל מה שיש עלי בענין זה", הכריז זאב אקש"ן תוך כדי חקירתו בבית-המשפט.

חוג יותר רחב. דעותי התחילו להשתנות. הקשבתי והשתכנעתי לאט-לאט שמהו אי-גנו בסדר בארץ. בסוף מצאתי את עצמי שאני לא בסדר. לא חשבתי שאני ממלא חובה למדינה, אם אני מוסר אנשים אלה. רציתי לצאת (מן הש.ב.) ולא ידעתי מה לעשות. זה היה בלתי-אפשרי לצאת. לא היה לי לאן ללכת. פחדתי מהם. שמעתי הרבה סיפורים על אודותם. חשבתי שהש.ב. יכול להרוס אותי או לחסל אותי. שמעתי כי כל מיני סיפורים עליהם. פחדתי מזרניצקי: היו לו אקדחים ובשבילו לגמור בן-אדם זה נראה לא קשה. חששתי לחיי. הייתי מסכן מאד.

אולם אקש"ן פחד לא רק מן הש.ב. ומעצמו. לשאלותיו המדריכות של פרקליטו, החשיך לספר לבית גמ החשופים כי בסופו של דבר פחד גם ממנסק ומאנשי סולם, למענם עזב, למענותו, את הש.ב.

אקש"ן: הוא (מנסק) הרגיש שאיני שלם עם עצמי. הוא אמר לי שכבר מאוחר. הוא נתן לי להבין שזה כבר מאוחר. הי דברים היו כבר בשלב כזה שזה התרחב (המוימה לרצוח את קסטנר, לטענת אקש"ן) והמפקדה הראשית (זה מחזרת מנסק, כביכול) אישרה את זאת. זה היה חלק ממבצע צבאי שלם. הוחלט ואין לחזור.

מנסק סיפר לי סיפורים על מלשינים ועל אנשים שלא היו בסדר אתם. הוא לא איים במישרין. הוא נתן לי להבין שאין לי חיים אם לא אבצע (את הרצח). במקרים של מלשינים, אמר מנסק, יש רק גורל אחד, כי אין בתי-סוהר למחזרת. היה ברור שיקבלו כדור. הוא עירב גם את הוריי. בתור עונש היו פוגעים גם בהוריי. מנסק גם אמר לי במאסר כי בתור עונש ידפוק את הוריי.

נה בלי סיבה נראית לעין. לפני זה רציתי לנסוע לחוף-לארץ וביקשתי רשות מהצבא, ולא נתנו לי. הייתי בטוח שלא רוצים לאפי שר לי לנסוע ורוצים לדפוק אותי. עקבו אחרי כל הזמן.

ענין הנסיגה מסיני השפיע עלי בצורה קשה. באותה תקופה התבסאתי ש"מאז אל" טלניה, לא בוצע פשע כזה כלפי המדינה והעם".

ראיתי את מנסק לא כאדם סתם, אלא כמנהיג. הוא היה מנהיג בעבר. הוא נראה לי כדמות היסטורית. הוא סיפר לי על פעולותיו באיטליה ובבריגאדה. הייתי בא אליו, ומדי פעם בפעם הפגישות נהפכו לקונקרטיות ביותר. בפגישות האחרונות שאלתי מה מתבשל הרגשתי שזה לא סתם דיבורים, זה היה כבר חצי תכנון. הוא דיבר על זה שצריך לסדר כמה דברים, כדי שהאחרים ידעו שאינם יכולים להרשות לעצמם כמה דברים. הוא התכוון לפעולה.

הוא הזכיר שמות והסתייגתי, כי חשבתי שלא יתכן לעשות דברים כאלה. הוא הגיע לקסטנר. לא הבנתי מה הקשר בין פעולות מחזרתיות והפלת השלטון, לבין קסטנר. הוא הסביר לי שזו פעולת גומלין — דבר משפיע על דבר.

הייתי ממורמר מפסק הדין של ד"ר פרץ. האמנתי לדברי הכרוז שפסק-הדין סולף. הייתי באחירה שכל מה שהיה מהצד השני (כל פעולות הממשלה) היה פסול. עכשיו (לאחר הרצח) התחלפה דעתי, וכל מה שהיה מהצד השני (האידאולוגיה של סולם) פסול.

מנסק הסביר לי שזו (פסק-הדין של פרץ) יריקה בפרצוף כלפי הריגת המליונים ש"נהרגו בחוף-לארץ. (הוא אמר שהיהודים